ECLI:LV:RVPT:2020:0507.130028220.1.S
Lieta Nr.130028220
Lietvedības Nr.1-0282-20/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2020.gada 7.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā : tiesnese K.Maike
2020.gada 7.maijā
Rīgā, Abrenes ielā 8, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, protokolā norādītā dzīvesvieta /adrese A/, un

k o n s t a t ē j a :

2020.gada 9.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC477618, par to, ka 2020.gada 6.martā plkst.10.10, Rīgā, Nīcgales ielā 2, sabiedriskā vietā, /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgām prasībām, proti, uz vairākkārtējām prasībām apstāties un nebēgt no notikuma vietas, attiecās un turpināja skriet no notikuma vietas, ko apstiprina Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektora R.Miķelsona dienesta ziņojums.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana ir pakļauta pilsētas (rajona) tiesai.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta noteikumiem 2020.gada 16.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļai un /pers. A/ nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu, izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2020.gada 29.aprīlim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, ka pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5.panta otro daļu, lietas izskatīšana paredzēta rakstveida procesā 2020.gada 7.maijā.

/pers. A/ tiesas noteiktajā termiņā paskaidrojumus administratīvā pārkāpuma lietā nav sniedzis.

Tā kā tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz likuma "Par valsts institūciju darbību ārkārtējās situācijas laikā saistībā ar Covid-19 izplatību" 5.panta otro daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vaina pierādīta ar:

2020.gada 9.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC477618 fiksēto;

Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektora R.Miķelsona 2020.gada 6.marta dienesta ziņojumā norādīto;

Izdruku no Rīgas pašvaldības policijas Elektroniskā notikumu žurnāla.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 22.panta pirmo daļu, policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās /pers. A/ darbības, lietā esošos materiālus, kas apliecina administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, tiesa secina, ka policijas darbinieki notikuma vietā pildīja savus dienesta pienākumus, nodrošinot sabiedrisko kārtību sadarbībā ar "Rīgas satiksme" kontrolieriem pasākuma plāna Nr.RPVP-20-4-plr ietvaros. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka policijas darbiniekiem bija tiesības aizturēt /pers. A/, lai pārbaudītu viņa personību, līdz ar ko viņam bija pienākums policijas darbinieku prasības izpildīt. Kā izriet no policijas darbinieka ziņojuma, /pers. A/ to atteicās darīt, līdz ar to tiesa atzīst, ka viņš ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgam rīkojumam vai prasībai, tas ir, attiecās palikt notikuma vietā un bēga no tās, kas tiesas ieskatā, nepārprotami uzskatāmas par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Tiesa nekonstatē, ka fiksējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas

darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

Tiesa norāda, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina.

Tiesa, ņemot vērā tiesu praksi, atzīst, ka, lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu)*. Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanas laikā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu ieinteresēti /pers. A/ administratīvi sodīt.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata atzīt policijas darbinieka rīcību par negodprātīgu un administratīvā pārkāpuma protokolā un dienesta ziņojumā minētās ziņas un aprakstītos notikuma apstākļus par nepatiesiem un to apšaubīt.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, nosakot sodu /pers. A/, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personību raksturojošie dati, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.un 34.pantu un atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pants, kurš noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa).

Konkrētajā gadījumā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir naudas sods līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai administratīvais arests uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Tātad par šajā normā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu likumdevējs nav imperatīvi noteicis piemērojamā administratīvā soda apmēru attiecībā uz naudas soda un administratīvā aresta piemērošanu, bet atstājis šā jautājuma izlemšanu iestādes kompetencē. Savukārt iestādei rīcības brīvības ietvaros, piemērojot konkrētu administratīvā soda apmēru, nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus.

Izvērtējot izskatāmās lietas apstākļus, nodarītā pārkāpuma raksturu un būtību, tiesa atzīst par atbilstošu izdarītajam pārkāpumam /pers. A/ piemērot naudas sodu EUR 20 apmērā.

Novērtējot lietas apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10., 22.-24., 26., 32.- 34., 175., 213., 243., 244., 268.^{1}, 274., 275., 289.^{6}., 289.^{7}, 289.^{16}, 289.^{17}, 289.^{18}, 299.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt naudas sodu EUR 20 (divdesmit *euro*) apmērā.

Naudas sods samaksājams 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad saņemts nolēmums par naudas soda uzlikšanu, jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot no lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības numuru). Naudas soda samaksas kvīts iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 7.maijā.

Tiesnese K.Maike